

FEKETE NAP

Porscht Frigyes festményére

Korongot vágtak ki az égből,
fekete éj feszül mögötte.
Fekete Nap, fekete Nap,
beleragyogsz az ösztönökbe,
energiádtól élni mozdul
minden halottra döngölt árnyék;
csak az az arc, csak az a gyűrött,
csak az az ismerős kiált még.

Korunkban nincs már szörnyeteg,
csak képletekben él a végzet,
de áhítja a képzelet,
hogy alakja legyen a vésznek.

Allatok — gépkolosszus-fejjel,
növénybe-oltott emberek,
ürülékké töppedt virágok,
rákobból sarjadt fegyverek —

De jó is ilyennek remélni,
amitől kétmilliárd retteg!
Így enyhítet a mondhatatlant,
festő barátom, ezért szeretlek.

Csak az a Nap, a fekete
— fekete Nap, fekete Nap!
csak az az arc, a meggyötört,
fölötte nyúlt keménykalap,
csak az a Nap, csak az az arc,
csak az a fény, az a mosolygás...
Gyülölkék festő! Nem lehet,
hogy immár ne legyen megoldás.

ARATÓ KÁROLY

A PIACON

Zsibongó piac, zajos gyülekező,
nyüzsgés, hadarás, fejbübig érő lárma,
tolongók, árusok, elvesztetten sirdogáló gyerek,
nem az enyém, nem az enyém,
halbüzös kofák rivallnak, feltartott mérlegekkel,
igazság rokolyás papnői,
gyerünk tovább, gutaütéses arc a bódék felett,
nap süt, vigyorog, elálló fülein cseresznyedisz,
jönnek a korhelyek, jönnek imbolyogva,
akár a szentek, ajkukon a szesz
kék lángja lobog; jönnek hajnali gyülekezőre,
mögöttük vánszorgó rajokban megtépett családok
feltérdre bukva, szaggatottan,
jajongó menetük lassan ideér,
közeleg, itt van a megroppant sereg,
lángoló hajú asszonyok, fejük felől
elszáll a ház, akol, micsoda
röpülés, meteorcsóvás pénzkötegek,
bomlottan százások hullanak a magasból,